

LASTAUSKIENĖ Marija

Marija Lastauskienė

Inf.: VLE, t. 11, V.2007, p. 642.

LASTAUSKIENĖ Marija (Ivanauskaitė; 1872 06 01 Šiauliuose - 1957 07 19 Kaune) - rašytoja. Iki 15 metų augo tėvų namuose Paragiuose, po to gyveno Šiauliuose, Rygoje, Varšuvoje, Peterburge, ištekėjo už baltarusių visuomenės veikėjo V. Lastauskio. Paragiuose gyveno I ir II pas. karų metais, tarpukario metais su dukters šeima gyveno įvairiose Lietuvos vietovėse, nuo 1938 ir po II pas. karo - Kaune. Kaip siuvėja, uždarbiavo Pavirvytės ir kt. aplinkiniuose dvaruose. Iki sesers Sofijos Pšibiliauskienės mirties (1926) rašė lenkiškai, sesuo jos kūrinius, išvertusi į lietuvių kalbą, skelbė bendru Lazdynų Pelėdos slapyvardžiu. Po 1926 rašė lietuviškai. Hitlerinės okupacijos metais bendravo su Žemaitijos literatais, dalyvavo literatūros vakaruose. Svarbesni kūriniai: apysakos „Ponas Dramblevičius“, „Auka“, „Šiaurės sostinėje“ ir kt., romanas „Iki mirties“, parašė apsakymų. Paliko nebaigtą autobiografinio pobūdžio romaną „Praeities šmėklos“, kuriame realistiškai ir dokumentaliai aprašyti 1863 m. sukilimo įvykiai Paragių ir Tryškių apylinkėse.